

Nr 122.

Av herr **Wagnsson** m. fl., *angående kristillägg åt amanuenserna och assistenterna vid universitetsinstitutionerna och karolinska institutet.*

Genom beslut av 1941 års riksdag utsträcktes den år 1940 påbörjade arvodesregleringen även till arvodestagarna vid universitetet och karolinska institutet. I enlighet härmed avvecklades dyrtidstillägget och i stället uppräknades arvodena med ungefär motsvarande belopp. Härigenom kommo arvodena för amanuenser och assistenter vid universitetsinstitutionerna att fixeras vid en storlek svarande mot levnadskostnadsindex 188 (1914 års serie).

Ifrågavarande arvoden reglerades senast år 1925. Ehuru universitetsmyndigheterna härvid hemställde, att grundbeloppen för flertalet amanuensarvoden måtte fastställas till 2.400 kr. per år, bestämdes desamma till 1.800 kr. Regleringen kom härigenom i stort sett blott att innebära en höjning av grundbeloppet med en summa svarande mot den samtidigt företagna sänkningen av dyrtidstilläggen.

Med anledning av en framställning från amanuenserna om en revision av löneförhållandena uttalade större akademiska konsistoriet i Uppsala år 1939, att de nuvarande lönerna »icke kunna anses svara mot vare sig arbetsbördan eller den kompetens, som måste fordras av befattningshavarna». Större akademiska konsistoriet i Lund förklarade, att det funne en förbättring av avlöningsförhållandena för amanuenser och assistenter önskvärd. Universitetskanslern uttalade sammanfattningsvis, att skäl föreläge för en höjning av åtminstone vissa av de ifrågavarande arvodena, ehuru han under dåvarande tidsomständigheter ej ansåg sig kunna påkalla utredning härom.

Av ovanstående torde framgå, att amanuens- och assistentarvodena redan före krisförhållandenas inträdande voro otillfredsställande. Någon förbättring härutinnan genom en verklig lönereglering synes under nuvarande förhållanden ej vara att påräkna. Det synes då vara rimligt, att i vart fall en sänkning av reallönen i görligaste mån förhindras genom att befattningshavarna beredas största möjliga kompensation för levnadskostnadernas stegring. Den föreslagna höjningen av arvodena med 5 % (statsverkspropositionen, åttonde huvudtiteln, sid. 174) synes icke i tillräcklig grad tillgodose ifrågavarande befattningshavares intressen, sedan index numera stigit till 227 och kristillägg till följd därav utgår med 12 %.

På anförda grunder få vi alltså hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att amanuenserna och assistenterna vid universitetsinstitutionerna och karolinska institutet tillerkännas kristillägg.

Stockholm den 24 januari 1942.

Ruben Wagnsson.

S. Linnér.

Torsten Caap.

Bertil Ohlin.

Nils Herlitz.